

Citace z článku „Boj o výhled“ z [Literárních novin](#), 2 května 2013:

... Vyhlídky Prahy na to, nakolik bude zdravým a příjemným městem, do značné míry vymezí nový územní plán, jehož přípravy vrcholí. A ve střetech o jeho podobu jde i o zcela konkrétní výhled: o atraktivní místa, která buď zůstanou rekreační oblastí, nebo je pohltí výstavba nových domů. Územní plán měl v Praze vždy velmi špatnou pověst - zejména v období, kdy magistrát vedl Pavel Bém, měli pozorovatelé pražské politiky za to, že územní plán je tvořen na zakázku developerům a pozemkovým spekulantům a vytváří obrovský prostor pro korupci. Ve snaze oddělit se od této pověsti zrušila nová koalice po volbách v roce 2010 přípravu „Bémova“ plánu a začala s úplně novým konceptem, takzvaným „metropolitním územním plánem“. Podezření, že stará praxe ovládá i nové pojetí, se ale koalice nezbavila. Podle Martina Skalského z Arniky, který téma rozvoje Prahy dlouhodobě sleduje, postrádá i nový koncept jasnou vizi. „Důležitým motivem je omezení regulací a rozvolnění pravidel, ale chybí priority i jasné pojmenování problémů města. Politikové tím fakticky přenášejí zodpovědnost za formulování cílů územního plánu na architektky. Může to vyústit v inovativní územní plán, stejně jako vytvořit prostor pro nekontrolovatelnou výstavbu a prosazování soukromých ekonomických zájmů,“ říká Skalský.

Navíc podle něj nový koncept trpí i dalším tradičním zásadním nedostatkem - plán vzniká v kancelářích politiků, nikoli v dialogu s obyvateli Prahy. A tak není divu, že vyvolává řadu střetů. Komise pro životní prostředí Akademie věd považuje za nanejvýš znepokojující, že v poslední době jsou v Praze systematicky prosazovány změny v územním plánu, jež jsou nezřídka problematické jak z hlediska zájmů obyvatel v příslušných obvodech, tak i zájmů celé pražské veřejnosti,“ stojí v tiskové zprávě akademiků, kteří se tak také připojili k celé řadě kritiků. Členům akademie vadí především to, že ve stavební parcely se mají měnit i území, která byla v původních plánech vedena jako „nezastavitelná“, a že v nové zástavbě mají mizet už tak řídké pražské „zelené plochy“.

„Podobné záměry obvykle vyvolávají přímou i zprostředkovanou konfrontaci s většinou místní veřejnosti. Jedním z příkladů takového střetu je v Praze lokalita tvořená částí náhorní plošiny Vidoule a přírodního parku Košíře - Motol. Místní občané oponují prosazované zástavbě nejen poukazováním na využívání tohoto území pro každodenní kontakt obyvatel s přírodou, ale také na potřebu ochrany řady živočišných druhů,“ dodává tisková zpráva Akademie věd a poukazuje na jednu z největších kauz spojenou se změnami územního plánu. Vidoule je jedním z nejnávětše položených míst v Praze, odkud je také odpovídající a ničím nerušený výhled. Vystupuje navíc z -na pražské poměry - rozsáhlého a divokého lesoparku. Ideální místo na procházky. A podle developerů pochopitelně i na bydlení. O možnost zastavět Vidouli bytovými domy požádaly dvě developerské firmy a **kolem povolení či nepovolení případné změny územního plánu se rozjel podivný politický tanec: Praha 5 sice tvrdí, že se zástavbou nesouhlasí, ale návrh změny neodmítla a předala k projednávání rozhodující instanci, tedy magistrátu. A radní Tomáš Hudeček, který má územní plán na starosti, zase říká, že pak už nemohl návrh nevybrat pro další kolo jednání. A zástavba Vidoule se mu pochopitelně také nelíbí.** Je tedy možné, že nikdo ze zodpovědných politiků a úředníků oficiálně s projektem nebude souhlasit, ale stavět se přesto bude.

...